

Dictamen en relació amb la consulta formulada per un Ajuntament sobre la possibilitat de comunicar les dades identificatives d'una persona treballadora municipal a un organisme públic que està instruint unes actuacions prèvies a l'inici d'un procediment sancionador

Es presenta davant l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades un escrit de d'un Ajuntament en el que es demana que l'Autoritat emeti un dictamen per valorar la possibilitat de comunicar les dades identificatives d'una persona treballadora municipal a un organisme públic que està instruint unes actuacions prèvies a l'inici d'un procediment sancionador .

En concret, exposa que la Direcció General d'Igualtat ha obert un període d'informació i actuacions prèvies a la iniciació d'un expedient sancionador per presumpta vulneració de la Llei 11/2014, del 10 d'octubre, per garantir els drets de lesbianes, gais, bisexuals, transgènere i intersexuals i per erradicar l'homofòbia, la bifòbia i la transfòbia (en endavant Llei 11/2014). Pel que s'exposa, una persona treballadora de l'Ajuntament que es trobava desenvolupant les seves funcions d'agent cívic, es va poder veure involucrada en els fets, per la qual cosa, l'esmentada Direcció General demana a l'Ajuntament la identificació i les dades de contacte de l'agent cívic.

La consulta presentada per l'Ajuntament planteja si poden facilitar a la Direcció General d'Igualtat el nom complet, el DNI, l'adreça postal i el telèfon d'aquesta persona, que actualment ja no treballa a l'Ajuntament.

Analitzada la consulta, que no s'acompanya de cap altra documentació, i d'acord amb l'informe de l'Assessoria Jurídica emeto el següent dictamen:

I

(...)

II

En primer lloc, cal establir el marc en el qual es produeix el requeriment d'informació a l'Ajuntament.

La Llei 11/2014, desenvolupa i garanteix els drets de lesbianes, gais, bisexuals, transgènere i intersexuals (LGBTI) per evitar situacions de discriminació i violència i per assegurar que a Catalunya es pugui viure la diversitat sexual i afectiva en plena llibertat. Per garantir l'efectivitat d'aquests drets, l'article 34 de la Llei 11/2014, estableix un seguit de conductes contràries al que preveu la mateixa llei, que es qualifiquen com a infraccions.

D'acord amb l'article 3.11.7 del Decret 2/2016, de 13 de gener, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, correspon al Departament de Treball, Afers Socials i Famílies la competència sobre la política de gais, lesbianes, transgènere i intersexuals.

D'acord amb l'article 157.1 del Decret 289/2016, de 30 d'agost, de reestructuració del Departament de Treball, Afers Socials i Famílies, la Direcció General d'Igualtat té les funcions següents:

- a) Promoure la igualtat efectiva de drets de ciutadania en totes les polítiques públiques.*
- b) Promoure i avaluar les polítiques d'igualtat efectiva en matèria d'accés al treball i formació ocupacional i formació no reglada, i les polítiques adreçades a joves, gent gran i les de caire intergeneracional.*
- c) Promoure i avaluar la participació de les persones immigrades a activitats que tinguin per objecte la seva integració efectiva.*
- d) Promoure la participació de les persones de col·lectius en risc d'exclusió.*
- e) Promoure polítiques per a la igualtat real de les persones amb discapacitat.*
- f) Promoure l'accessibilitat universal amb l'objecte de garantir la igualtat d'oportunitats i la no-discriminació per raó de discapacitat o existència de barreres físiques o actitudinals, i vetllar per l'aplicació de la normativa catalana vigent en aquest àmbit.*
- g) Promoure i impulsar les polítiques que permetin una plena igualtat de la ciutadania en matèria d'alfabetització digital.*
- h) Planificar i implementar les polítiques per a la igualtat de tracte i no-discriminació de persones lesbianes, gais, bisexuals, transgènere i intersexuals (LGBTI), així com contra la discriminació per raó de l'orientació sexual, identitat de gènere o expressió de gènere de les persones.*
- i) Actuar com a òrgan responsable de l'aplicació de la transversalitat de la perspectiva de gènere en la planificació, la gestió i l'avaluació de les polítiques departamentals, mitjançant l'exercici de les funcions que estableix l'article 8.2 de la Llei 17/2015, del 21 de juliol, d'igualtat efectiva de dones i homes.*
- j) Col·laborar amb altres departaments, institucions o entitats en programes, projectes o iniciatives que tinguin per objectiu la igualtat.*
- k) Planificar i impulsar plans de suport i accions a les empreses i entitats públiques i privades destinats a incorporar la igualtat de tracte i d'oportunitats en les seves organitzacions.*

l) Vetllar perquè el temps vital es faci compatible amb la igualtat d'oportunitats per a la participació associativa, comunitària, laboral i, en general, social.

m) Representar el Departament de Treball, Afers Socials i Famílies en les comissions interdepartamentals i interinstitucionals en relació amb les competències que li són pròpies.

n) Establir i mantenir relacions amb la Unió Europea i les comissions internacionals per a la igualtat d'oportunitats i la no-discriminació, l'intercanvi d'experiències i el desenvolupament de la transversalitat de gènere (mainstreaming).

o) Qualsevol altra funció de naturalesa anàloga que li encomanin.”

Per tant, en el cas que se li hagi encomanat l'aplicació del règim sancionador de la Llei 11/2014, si es produeix una denúncia relativa a la infracció de la Llei 11/2014, la Direcció General d'Igualtat o, si escau, l'òrgan del Departament a qui s'hagi encarregat, ha de dur a terme les investigacions escaients als efectes de poder tramitar, si escau, el corresponent procediment sancionador. De la informació aportada es dedueix que és en aquest marc que es planteja la consulta.

III

En el cas que ens ocupa, el requeriment d'informació a l'Ajuntament comportarà una comunicació de dades de caràcter personal d'una persona física que havia treballat per l'Ajuntament. Serà necessari complir amb el règim de comunicació de dades que es deriva de l'article 11 de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (LOPD).

D'acord amb l'esmentat article 11, només es poden comunicar les dades relacionades amb les funcions legítimes del cedent i del cessionari, si es compta amb el consentiment de les persones afectades o concorre alguna de les excepcions de l'apartat segon del mateix article.

L'apartat segon de l'article preveu diferents excepcions, entre les quals s'ha de destacar, als efectes que ens interessin, la prevista a la lletra a), això és, que la cessió estigui autoritzada en una llei. Cal per això analitzar en primer lloc les previsions de la Llei 11/2014.

La Llei 11/2014, malgrat regular el règim sancionador, no regula l'activitat d'inspecció o d'investigació, ni preveu el deure de col·laborar amb els òrgans responsables de la inspecció o investigació de les denúncies realitzades.

No obstant això, cal tenir en compte que el deure de col·laboració sí que està previst amb caràcter general a l'article 18.1 de la Llei 39/2015, de l'1 d'octubre, de procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPAC):

“1. Las personas colaborarán con la Administración en los términos previstos en la Ley que en cada caso resulte aplicable, y a falta de previsión expresa, facilitarán a la Administración los informes, inspecciones y otros actos de investigación que requieran

para el ejercicio de sus competencias, salvo que la revelación de la información solicitada por la Administración atentara contra el honor, la intimidad personal o familiar o supusieran la comunicación de datos confidenciales de terceros de los que tengan conocimiento por la prestación de servicios profesionales de diagnóstico, asesoramiento o defensa, sin perjuicio de lo dispuesto en la legislación en materia de blanqueo de capitales y financiación de actividades terroristas.”

A diferència de l'anterior article 39 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, que preveia que “*los ciudadanos están obligados a facilitar a la Administración informes, inspecciones y otros actos de investigación solo en los casos previstos por la Ley*”, el nou article 18 no requereix que hi hagi una llei específica que reculli el deure de facilitar la informació, sinó que es deriva directament de la mateixa LPAC.

Aquesta obligació general de col·laboració prevista a l'article 18 LPAC es troba condicionada però a tres requisits:

- a) Que es requereixi la informació per als actes d'inspecció i investigació.
- b) Que no afecti l'honor, la intimitat personal o familiar.
- c) Que no comporti la revelació de dades confidencials de tercers de les quals en tinguin coneixement per la prestació de serveis professionals de diagnòstic, assessorament o defensa (llevat que es tracti d'un assumpte en matèria de blanqueig de capitals o finançament d'activitats terroristes).

Fàcilment es pot veure que en el cas que ens ocupa no concorre aquesta tercera limitació al deure de col·laborar. Cal analitzar per això si concorre alguna de les dues primeres.

Per la informació de què es disposa, el que es tracta és de poder identificar a la persona que va participar -es desconeix si com a autor, partícip, testimoni, o en una altra condició- en l'episodi xenòfob mentre estava exercint les seves funcions com a gent cívica, per tal de poder posar-s'hi en contacte, en resultar necessari durant la fase d'actuacions prèvies a l'inici d'un procediment sancionador (art. 55 LPAC).

La informació requerida consisteix en el nom i cognoms, el DNI (entenem que es refereix al núm. de DNI), l'adreça postal i el telèfon de la persona. Des del punt de vista de la necessitat per a dur a terme les actuacions d'investigació pròpies de la fase d'actuacions prèvies, pot ser rellevant conèixer la identitat de la persona, com també el telèfon i l'adreça postal per posar-s'hi en contacte. No obstant això, no es pot dir el mateix respecte el DNI, fins i tot si la informació requerida es limita al núm. de DNI, perquè no és necessari per a poder posar-s'hi en contacte i citar-la o demanar-li les informacions que siguin oportunes.

Pel que fa a la resta de dades, s'ha de descartar que siguin dades que afectin el seu dret a l'honor, la intimitat personal o familiar. Podria ser que en funció de quina hagi estat la seva participació en els fets, pugui acabar apareixent alguna informació que pugui perjudicar el seu dret a l'honor, però aquesta afecció no derivaria en cap cas de la revelació de les dades sol·licitades a l'ajuntament.

També s'ha de descartar que es tracti d'informació íntima. Les dades sol·licitades no tindrien aquest caràcter i el context al qual es refereixen els fets denunciats (exercici de les funcions d'agent cívic en un parc públic de la ciutat) tampoc sembla que formi part de l'esfera de la intimitat de la persona de la qual es sol·licita informació.

Per tant, sembla que de l'article 18 de la LPAC es desprèn un deure de col·laboració que justificaria la comunicació de les dades relatives al nom i cognoms, telèfon i adreça postal.

Per altra banda, cal tenir en compte també que l'article 24.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, estableix que en principi s'ha d donar accés a les dades relacionades amb l'organització o el funcionament de l'Administració, com podria ser la identificació d'un treballador municipal que va intervenir en uns determinats fets mentre estava actuant com a agent cívic, llevat que hagin de prevaler altres drets o bens constitucionalment protegits. En aquest cas aquesta habilitació legal podria plantejar més dificultats per poder accedir a l'adreça postal (particular) o el telèfon (particular), però com ha quedat dit, el deure de col·laborar amb l'administració previst a la LPAC donaria cobertura jurídica a la comunicació d'aquestes dades.

Aquestes mateixes consideracions es poden fer a partir del que estableix el Reglament (UE) 2016/679, de plena aplicació a partir del 25 de maig de 2018, atès que l'article 6.1.c) habilita la comunicació de dades quan tingui per objecte el compliment d'una obligació exigible al responsable del tractament. En aquest cas, com hem vist, l'obligació derivaria de l'article 18 de la LPAC.

D'acord amb les consideracions fetes en aquests fonaments jurídics en relació amb la consulta plantejada en relació amb la possibilitat de comunicar les dades identificatives d'una persona treballadora municipal a un organisme públic que està instruint unes actuacions prèvies a l'inici d'un procediment sancionador, es fan les següents,

Conclusions

La normativa de protecció de dades no impedeix la comunicació de les dades relatives al nom i cognoms, l'adreça postal i el telèfon d'un treballador municipal que havia tingut algun tipus de participació en els fets investigats, a requeriment de l'òrgan competent per a la instrucció d'unes actuacions prèvies a un procediment sancionador.

Barcelona, 27 de març de 2018